

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ
ΒΑΛΕΡΟΥ-ΜΑΞΙΜΟΥ.

Η Σωφροσύνη.

Ω, σύ! ή πρωτίστη προστάτις τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, μετριόφρον σωφρόσυνη, ποῦ δφείλω νὰ σοὶ ἀπευθύνω τὴν δέησίν μου; Κατοικεῖς εἰς τὰ δώματα τῆς Ἐστίας, ἀναπαύεσαι εἰς τὸ Καπιτώλιον, ἐπὶ τῶν προσκεφαλαίων τῆς Ἡρας· πνεῦμα ἀρωγὸν τῶν ἀνακτορῶν, ἐπαγρυπνεῖς ἀδιακόπως εἰς τὰς μεγαλοπρεπεῖς κατοικίας, περὶ τὴν ἐπιθαλάμιον κλίνην. Σὺ προστατεύεις τὴν παιδικὴν ἡλικίαν καὶ εἶσαι ἡ δότις πορεῶν χαρίτων, αἴτινες τὴν στολίζουσι· τὸ οὐράνιόν σου βλέμμα διατηρεῖ τὴν ἀγνότητα τῆς νεότητος καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν λαμπρότητα· ἐκ τῆς περιφρουρήσεώς σου ἔξαρτάται ἡ τιμὴ τῶν μητέρων τῆς οἰκογενείας.

Η Μετριόφροσύνη.

Οὐράνιος ἀρετή! εἰς τιμὴν τῆς ὁποίας δφείλομεν νὰ ἴρυσωμεν ναοὺς, να τὴν λατρεύωμεν ως θεάν. Αὕτη εἶναι ἡ μήτηρ πάσης τιμίας σκέψεως, ὁ οὐλακὸς τῶν κυριωτέρων καθηκόντων, ὁ ὄδηγὸς τῆς τιμῆς· προσφιλῆς εἰς τοὺς συγγενεῖς, γλυκεῖα εἰς τοὺς ξένους· οἱ τρόποι αὐτῆς εἰσὶ χαρίεντες καὶ εὐγενεῖς.

Τίτιχὸν σέβας.

Τὰ τέκνα, τὰ ὅποια ἐγεννήθησαν μὲ καλὴν φύσιν καὶ βαδίζουσι κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν γονέων αὐτῶν, γίνονται αἰτία νὰ ἀγαπῶμεν τὸν γάμον καὶ νὰ ἐπιθυμῶμεν τὴν γονιμότητα αὐτοῦ.

Η Διαλλαγή.

Ἐὰν βλέπῃ τις μετ' εὐχαριστήσεως τὴν γαλήνην ἐπανελθοῦσαν μετὰ τὴν πρικυμίαν, τὴν εὐδίαν εἰς τὰ σύννεφα, ἀν γεύηται μετ' ἀπεριγράπτου ἡδονῆς τὴν γλυκύτητα τῆς εἰρήνης μετὰ μεγάλην μάχην, πρέπει νὰ ἀγάλληται ἐπίσης ὅταν ἵδη ὅτι αἱ οὐραίς ἐκαλύφθησαν μὲ τὸν πέπλον τῆς λήθης.

Η μεταβολὴ τῆς Τύχης.

Πόσον εὔθραυστα καὶ ἐπίκηρα, καὶ πόσην ὁμοιότητα ἔχουσι πρὸς τὰ παιγνία τῶν παιδίων, τὰ δῶρα τῆς Τύχης, τὰ ὅποια ὀνομάζουσιν ἰσχὺν καὶ πλούτη ἀνθρώπινα! Ἐρχονται μετὰ μεγίστης εὐκολίας καὶ πάραυτα πάλιν χάνονται· στερεὰ θεμέλια δὲν λαμβάνουσιν εἰς οὐδὲν μέρος· ἐπὶ οὐδενὸς ἀνθρώπου δὲν διαμένουσι σταθερά· συρόμενα ἐκ τῆς πνοῆς τῆς θεᾶς Ἀστασίας, τώρα μὲν σὲ ἀναβιβάζουσιν εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς εὐτυχίας, καὶ μετ' ὀλίγον, ἀνευ οὐδενὸς λόγου, σὲ βυθίζουσιν εἰς τὴν ἀβύσσον τῶν δυστυχημάτων. Οὕτω, δὲν πρέπει νὰ θεωρῶμεν ως εὐτυχίαν, μήτε νὰ δίδωμεν τὸ δινο-